

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּ וְנַחֲמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ו - חלק ל'

קונטרס 780

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

מכתב ד'

הרב שלום יהודה גראס
אברק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

אל כבוד אברכי הכוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות
שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים"
האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות). וכמדומה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי במוות עה.).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוה"ק בשמחה, אשר בכחו לעצור כל פּרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוה"ק ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עיינ ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

וידן תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהוון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) – וזו לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתפלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף ב"ח) – אינון דעבדין לאורייתא בשדה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי מ"נה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה ורג וּאבדן בעלמא. (תיקו"ז ת"ל).

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

להוי ידוע שכל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוה"ק בשמחה, ובנדאי יסכימו עמכם, כמו שכבר נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שפך עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עין זוה"ק פרשת לך לך דף ע"ז:). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוה"ק הם גם במי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא - כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלימוד בזוה"ק הגם שאינו מבין עצם הלימוד כוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה יושע - יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבעים נפש, ושבעים גימטריה סוד - דעל ידי לימוד התורה - שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוה"ק - שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של שבעים נפש, ננצל משבעים אמות העולם - ועוד פידוע יעקוב במלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 - שהשנה תש"ע - וממנה - מכח סגלת לימוד הסוד יושע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") - **זכרו! בידנו הדבר!** - "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש יאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

דְּכִתִּיב (ויקרא ט כד) וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים.
 א' אִיהוּ פִתְרָה עַל פְּלֵהוּ שְׁמֵהּ, וְאִיהוּ אֶתְקָרִי א"ל, אֵהִי"ה, אֵדנִי"י,
 אֵלֵהִי"ם, אֵלֵהִי"י, אֵלוֹ"ה, אֵלֵהִינֵנוּ אֵי"ה, אֵו"ה, אֵו"ה, (וְרוּא דְמִלְהָ א"ל אֵלֵהִי"ם
 יְהו"ה דְּבֵר וַיִּקְרָא אֶרְיָן) (תהלים נ א). י' בִּיהַ אֶתְקָרִי י"ה, יֵה"ו, יְהו"ה, יֵה"י, יֵהִי"ה,
 פְּלֵהוּ שְׁמֵהּ דְּפִתְחִין בְּהוֹי"ת בִּי, עֶקְרָא דְּלֵהוּן בְּחֻכְמָה, וְכִלְהוּ שְׁמֵהּ
 דְּפִתְחִין בֵּא, עֶקְרָא דְּלֵהוּן אֵימָא עֲלָא, וְכֻמָּה דְּעִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא אִיהוּ
 פְּלִיל מִימִנָא וּמִשְׁמָאֵלָא, הֵכִי פִתְרָה עֲלָא פְּלִיל תְּרִין שְׁמֵהּ אֵלִין דֵּאֲבָא
 וְאֵימָא, וְאִיהוּ פִתְרָה עַל רִישֵׁיהוּ, וְאִשְׁפַּחְנָא תְּקוּנָא פְּגוּוּנָא דָא, אֵהִי"ה
 פִתְרָה עֲלָא, יְהו"ה עִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, אֵדנִי"י שְׁכִינְתָא תְּתָא.
 וּמִסְטָרָא דְּכִתְרָא אֶתְקָרִיאוּ תְּלַת סְפִירָן אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, חֲסֵד א"ל,
 גְּבוּרָה אֵלֵהִי"ם, עִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא יְהו"ה, וְרוּא דְּמִלְהָ א"ל
 אֵלֵהִי"ם יְהו"ה דְּבֵר וַיִּקְרָא אֶרְיָן, נְצַח וְהוּד צְבָאוֹת, צְדִיק שְׁד"י, מְלָכוֹת
 אֵדנִי"י.

וּבְצִלוֹתָא בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה, כָּל הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּכֻרוּךְ, וְדָא צְדִיק חֵי
 עֲלֵמִין, וְעֲלִיהַ אַתְמַר (מכילים א ב כוה) וְהַמְלִיךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, אַתָּה
 אֵת ה' זַעִירָא, בְּהַ צְרִיף לְנַחְתָא בְּרַכָּאן, וְכֵל הַזֹּקֵף זֹקֵף בְּשֵׁם דָא יְהו"ה
 עִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, אֵלֵהִינֵנוּ אֵימָא עֲלָא, וְאֵלֵהִי"י אֲבוֹתֵינוּ אֲבָא, הָא"ל
 הַגְּדוֹל חֲסֵד, הַגְּבוּר גְּבוּרָה, וְהַנּוֹרָא עִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, דְּבִיהַ אֶתְפְּלִילָן
 מִתְּתָא לְעִילָא וּמִעִילָא לְתַתָּא, כָּל סְפִירָאן בְּעִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, וּבְגִין (דף
 קבג ע"ב) דָא צְרִיף לְאֶכְלָלָא בִּיהַ תְּתָאִין בְּהַכְרַעַה, וְלִכְתְּרָה עֲלָאִין בְּזַקִּיפָה.
 א"ל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסֵדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַפֵּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, דָא פִתְרָה
 עֲלִיוֹן עַל פְּלֵהוּ, וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם דְּאֲבָהֶן, אֵלִין נְצַח וְהוּד, לְמַעַן
 שְׁמוּ בְּאֵהְבָה דָא שְׁכִינְתָא תְּתָא, וְעִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא אִיהוּ פְּלִיל תְּלַת
 בְּרַכָּאן קְדָמָאִין, דְּאֵינּוּן אֲבָהֶן וּגְבוּרֹת וּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְאִיהוּ פְּלִיל תְּלַת
 בְּתָרָאִין בְּעִבּוּדָה, וְאִיהוּ פְּלִיל אִמְצַעִיוֹת, לְקִימָא בִּיהַ אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי
 אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֵלֵהִי"ם (ישעיה מד ט), זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּיַדַּע לְצֲלָאָה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּכָל תְּקוּנִין דִּילֵיהַ פְּדָקָא יָאוֹת, וְלִמְשָׁאֵל מְנִיהַ בְּכָל
 דְּרָגָא וְדְרָגָא פְּדָקָא יָאוֹת.

חֲבִימִין פְּלֵהוּ אֵינּוּן רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּחֻכְמָה, וּנְבוֹנִין רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן
 בְּבִינָה, וּמְאִרֵי גְמִילוֹת חֲסֵדִים דִּיוֹקְנֵיהוֹן רְשִׁימִין בְּחֻסְדָּא, וּגְבִרִין
 בְּיִצְרֵיהוֹן פְּלֵהוּ רְשִׁימִין בְּגְבוּרָה, וּמְאִרֵי תוֹרָה פְּלֵהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן
 בְּעִמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, וּנְבוֹיָאִים פְּלֵהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּנְצַח וְהוּד דְּאֵינּוּן
 תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְצְדִיקִים נְטִרֵי בְרִית פְּלֵהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּצְדִיקָא,

ומארי מלכותא פלהו רשימין במלכות, ומארי יחודא פלהו רשימין בכתר
עלאה דאיהו מחשבה, דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה סתימא,
ובכלהו תקונין אלין צריך לשבחא לעלת על כל העלות, דאיהו מלגאו
פנשמטא בגופא, ובגין דבני נשא רשימין באלין דיוקנין, אמר למשה
ואתה תחזה וגומר.

ואתה תחזה בשערא, אי אריך, או קמוט, או עגול, שערא שעיע אריך,
ארקא מתפלג ביה לכמה אורחין, עלה אתמר (ישעיה מג טז) הנותן
פיו דרך, וארחין אחרנין דמתפרשין מינה, אינון נתיבין, הדא הוא
דכתיב (ס) ובמים עזים נתיבה, תלתין ותריין שבילין מתפרשין מהאי
ארקא.

ארכי הוא אליהו אתי לגביה, ואמר ליה, והא דיוקנין אלין צריך לתקנא
לון באתר דלהון, אמר רבי שמעון בודאי, אף על גב דבעלמא
דפירודא, דיוקנין אית סגיאין דאכחשין עובדא דבראשית, דלאו אינון
אורח מישור, ואינון חשוכין, מגו חשוכא אשתמודע נהורא, דיוקנין
דגנתא דאנהרן בצירא דעובדא דבראשית, מרקמי בכמה גווינין נהירין,
ואינון פלהו בקו ובמדה, ואלין דעלמא דפירודא אינון פקליפין דאגוזא
לגביהו, דאינון מוחא מלגאו, ועם כל דא מגו חשוכא אשתמודע נהורא,
ומגו אלין קליפין דאינון דיוקנין חשוכין, אשתמודען צירין דגנתא
דעדן דלתתא, דאינון דיוקנא דמאני משפנא, אמר ודאי הכי הוא.

פתח ואמר, שערא שעיע אריך איהו רחמי מסטרא דאריך אנפין, דאיהו
א, תריין אנפין דיליה ו' ו', פגוונא דא ואו א פינייהו, ואיהו סבא
דסבין עתיק דעתיקין, ואיהו (ס"א ואתקרי) ארף אפים. שערא קמיטא ולא
שעיע אלא קמיט וחריש (נ"א וחריש) איהו דנא, דא רחמי ודא דנא, דא
אריך אנפין מסטרא דו', ודא זעיר אנפין מסטרא די', שערא לא קמיט
ולא אריך איהו פינוני.

ואיהו שערא דאריך אנפין פגוונא דתקיעה, וקמיט וחריש (נ"א
ואריך) פגוונא דשברים ו' ו' ו', לא אריך ולא קמיט איהו פגוונא
דתרועה, שלשל"ת דתרווייהו, שערא בעגולא פליל פלא, ואיהו כמין
פיפה דרקייעא דאסחר כלא.

כגוונא דא יהו"ה דא מלכותא קדישא, אנשי חיל שערא שעיע אריך,
יראי אלהי"ם שערא חריש (נ"א אריך) וקמיט, אנשי אמת שערא
לא אריך ולא קמיט, שלשל"ת דכלהו, שונאי בצע שערא בעגולא.
דוד שבעה מיני דהבא הנה בשערוי, זהב ירקרק, זהב אופז, זהב אופיר,

זָהָב פְּרוּנִים, זָהָב סָגוּר, זָהָב תְּרָשִׁישׁ, זָהָב כְּלִיל כָּל גְּנוּנִים, וְאִיהוּ (ד' קכד
 זָהָב שְׂבָא, וְהָאִי אִיהוּ זָהָב מְזוּקָק שְׂבַעֲתִים, וְהָכִי אֵינּוֹן שְׂבַעָה מֵינֵי
 חוּרוֹ, וְשְׂבַע מֵינֵי סוּמְקוֹ, כָּל סְפִירָן אֲתַקְרִיאוּ שְׂבִיעֵיזוֹת מְסַטְרָא דְצַדִּיק,
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל כָּל גְּנוּנִין, שְׁעָרָא חוּרָא אִיהוּ מְסַטְרָא
 דִּימִינָא, סוּמְקָא מְסַטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, יְרוּקָא מְסַטְרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
 וְכֻלְהוּ שְׂבַעָה שְׂבַעָה, שְׁעָרָא אוּכְמָא מְסַטְרָא דְשְׂכִינְתָא, דְאַתְמַר בְּהַ (שיר
 א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, גְּנוּן יְחִידָה (נ"א יְחִידָאִית) דְּלֹא תִפְסִי בְּהַ גְּנוּן כְּלִיל,
 מְלַגְּאוּ דִילָהּ גְּנוּן חוּרוֹ, וְרָזָא דְמְלָהּ יִשְׁתַּחֲשֵׁף סְתָרוֹ (תהלים יח ב).

שְׁעָרָא סוּמְקָא צְרִיף לְבַעְרָא לִיהַ מִכָּל וְכָל, בְּגִין דְּאִיהוּ בִּי דִינָא, וְלִזְמִינִים
 בְּגִין דְּהוּוּ מְסַטְרָא דְדִינָא, אֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר ח ז) וְהֶעֱבִירוּ תַעֲרַר עַל
 כָּל בְּשָׂרָם, וְאֲתַתָּא בְּגִין דְּאִיהִי מְסַטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, לֹא צְרִיף לְאֲתַגְלִיָּא בְּהַ
 שְׁעָרָא, דְּלֹא יִשְׁתַּמּוּדְעִין בְּהַ מְאִרֵי דְדִינָא, וְשְׁעָרִין אֲחֵרִינִין דְּבַר נֶשׁ צְרִיף
 לְבַעְרָא לִיהַ תַּחֲזוֹת אוּדְנִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרְיָבוּ בֵּיהַ מְאִרֵי דְדִינִין לְגַבֵּי
 תַרְעִין דְשְׂמַעִין בְּהוּן צְלוֹתִין, (ס"א וְשְׁעָרָא דְאִיהוּ תַחֲזוֹת אוּדְנִין צְרִיף לְבַעְרָא, דְאַתְקַרְיָ
 מְאִרֵי דְדִינָא לְנַבִּיכוֹ) שְׁעָרָא שְׁעִיעַ עֲלֵיהַ אֲתַמַּר (במדבר ו ה) גִּדְּל פְּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ,
 וְצְרִיף לְגִדְלָא לִיהַ, דְּלֹא צְרִיף לְאֲכַחְשָׁא סְדוּרָא דְעוֹבְדָא דְבְּרַאשִׁית, אָבָל
 שְׁעָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא צְרִיף דְלֹא יְהֵא לֹא אַרְיָף וְלֹא קְצַר, וְוִי לִיהַ
 לְמָאן דְשִׁנֵּי בֵּיהַ סְדְרֵי בְּרַאשִׁית.

שְׁעָרָא אוּכְמָא, וְעֵינִין אוּכְמִין, וְאַנְפוּי אוּכְמִין, וְגוֹפִיָּה אוּכְמָא, אִם הוּא
 זְכָאָה אִיהוּ מְסַטְרָא דְשְׂכִינְתָא, דְאַתְמַר בְּהַ שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה,
 דְּכָל גְּנוּנִין דְסַטְרָא דְדִכְיוֹ הָכִי אֵינּוֹן כְּגוּוֹנָא דָּא, וְאִם הוּא חֲזִיבָא הוּא
 מְסַטְרָא דְשְׂבַתָּא י, פְּתָא אוּכְמָא, מְצַד נוּקְבָא דְקְלִיפָה, דְתַמְזָן כָּל קְסַמִּין
 דְעוֹרְבִין אוּכְמִין וְעוֹפִין אוּכְמִין מְסַטְרָא דְמְסַאָבוּ, דְאִית עֲלֵיהוּ פְּמָה
 מְמַנָּן דְאַתְקַרִיאוּ לִילוֹת, דְעֲלֵיהוּ אָמַר דוּד (תהלים טו ו) אֵף לִילוֹת יִסְרוּנֵי
 כְּלִיזְמֵי, מִפְּחַד בְּלִילוֹת (שיר ג ח).

וְכֻלְהוּ נַחְתִּין תַּחֲזוֹת גְּדַפּוּי דְעוֹרְבִין, וְאַחֲזִי לוֹן בְּתַנוּעָה דְלְהוּן פְּמָה דִינִין
 דְנַחְתִּין עַל עֲלְמָא, וְאִית אֲחֵרִינִין דְמְמַנָּן עַל קְלִין דְלְהוּן, וְצוּוּחִין
 קְלָא בְּתַר קְלָא פְּלְהוּ בְּשַׁבְּרִים, לְאַחֲזָאָה תְּבִירוֹ עַל בְּנֵי נֶשָׂא, וְלִזְמַנִּין
 צוּוּחִין בְּתַלַּת סִימְנִין דְאֵינּוֹן קר"ק, דְאִיהוּ תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה, לְאַחֲזָאָה
 דִינָא רְפִיא בְּרִישָׁא וּבְסִיפָא, וּבְאֲמַצְעִיתָא תְּבִירָא סְגִי, בְּתַרוּעָה דְחֻקָא בְּתַר
 דְחֻקָא בְּמַהִירוֹ, וְרָזָא דְמְלָהּ וּבְחֲדָרֵי מְשַׁפְּבָךְ אֵל תְּקַלֵּל עֲשִׂיר, כִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל (קהלת י ב), נַחֲשׁ רָכִיב עַל קְלָא דְעוֹרְבָא אֵל אַחַר,
 בַּת זוגִיָּה קָסָם סָם הַמּוֹת, דְבָהּ אֲשַׁתְּלִים סְמַא"ל אֵל אַחַר.

רְכִיבַת אִיהִי עַל תְּנוּעֵין דְּגוּפָא דְּעוֹרְבָ, וְאִיהִי תְנוּעָה דְּכְלָהוּ, דְּנִפְקַת לְאַסְטָאָה לְבַנֵי נְשָא בְּפִרְשַׁת אֹרְחִין, תְּנוּעָה דִילָה בְּרִישָא דְּעוֹרְבָא, וּבְזַנְבָא וּבְגוּפָא וּבְגַדְפִין דְּעוֹרְבָא, נְחַשׁ שְׂרָיָא בְּקִרְיָאָה וְאַמְרָה וְקָלָא וְדַבּוּר דְּעוֹרְבָא, וּבְאֵלִין תְּנוּעֵין שְׂרָיִין כָּל הוּלְךָ עַל גַּחוּן וְכָל הוּלְךָ עַל אַרְבַּע מְסֻטְרָא דְּמְסַאָבוּ.

וּמָנָא יַדְעִין פּוּלֵי הַאי, בְּגִין דְּסִמְאָ"ל וְנַחַשׁ מְמַנָּן עַל חוּבִין דְּבַנֵי נְשָא, דְּאַתְדַּנּוּ מְסֻטְרָא דְּשִמְאָלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְכַד בַּר נֶשׁ עֶבֶיד חוּבִין, כְּפוּם הֵהוּא בַר נֶשׁ הָכִי סְלִיק חוּבִיָּה לְאַתֵּר דְּאַתְגְּזֹר נְשִמְתִּיָּה, וְלֹא זָז מִתְמָן הֵהוּא חוּבָא עַד דְּאַתְפֹּרַע מֵהֵהוּא בַר נֶשׁ, וְאַם בַּר נֶשׁ אִיהוּ נְשִמְתִּיָּה בְּאַרְח אֲצִילוֹת, אִם חָאב, חוּבִיָּה מְטִי עַד סְפִירָן, וְעוֹנֶשָא אִיהוּ סְגִי כְּפוּם דְּרַגְיָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְכִי חוּבָא אִיהוּ בְּבַר נֶשׁ דְּתִלְיָא נְשִמְתִּיָּה מֵהֵהוּא אַתֵּר, וְכִי אִית לִיה חוּבִין, וְהָא פְתִיב (משלי יב כא) לֹא יֵאנָה לְצַדִּיק כָּל אָוֹן, אָמַר לִיה אִין, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבַדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם, מְאִי מְבַדִּילִים, אֶלָּא דְּסְלִיק הֵהוּא נְשִמְתָּא דְּאַצִּילוֹתָא מְנִיָּה וְאַתְפֹּרַשׁ מְנִיָּה. (דף קכד ע"ב) וְרִזָּא דְּמִלָּה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וְגוּמַר (בראשית א 10). אֶסְתַּלַּק נְשִמְתִּיָּה מְנִיָּה וְאַשְׁתָּאָר גּוּפָא יְבִשָׁא, מָאן גּוּפָא הָכָא, דָּא נְשִמְתָּא דְּכְרִסְיָא יִקְרָא (ג"א דקב"ה יהו"ה) דְּאַשְׁתָּאָרְתָּ יְבִשָׁה, בְּגִין דְּאַסְתַּלַּקְתָּ מְנִיָּה נְשִמְתָּא בְּאַרְח אֲצִילוֹת, דְּהָאִי נְשִמְתָּא אִיהִי גּוּפָא לְנְשִמְתָּא עֲלָאָה, וְאִי בְּעֵי דְּתַחְזוֹר לְגַבֵי הֵהוּא נְשִמְתָּא, לִית לָהּ רֶשׁוּ לְאַחְזָרָא לְגַבֵּיָּה, עַד דְּהֵהוּא חוּבָא אַתְעֲבַרְתָּ מְנִיָּה, וְרִזָּא דְּמִלָּה שׁוּבוּ אֵלַי וְאַשׁוּבָה אֲלֵיכֶם (מלאכי ג 1).

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבֵי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָבָא אֵלִין תְּנוּעֵין דְּעוֹרְבָא מְאִי לְאַשְׁתַּמוּדַע בְּהוּ בַר נֶשׁ בְּגִין דְּיַחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, אָמַר לִיה בְּרִי וְדָאִי אָסִיר לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּן לְעַמָּא קְדִישָׁא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (במדבר כג כג) כִּי לֹא נַחַשׁ בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, אֲבָל אִם יִזְדַּמֵּן לְבַר נֶשׁ לְפוּם שְׁעֵתָא וַיֵּדַע בְּהוּן, יִסְתַּפֵּל בְּהוּן בְּגִין דְּיַחְזוֹר מִחוּבּוּי בְּתִיּוּבְתָא, וְהָאִי לְבַר נֶשׁ דְּכָל (ג"א ו'א) עוֹבְדוּי פְּעֵקֶב וְכִישְׂרָאֵל, דְּבַר נֶשׁ דְּיַעֲבִיד עֶבְדֵי דְּיַעֲקֹב דְּאַתְמַר בִּיָּה (בראשית כה כג) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, מֵה פְתִיב בִּיָּה (ירמיה יטו) לֹא כָּאֵלָה חֵלֶק יַעֲקֹב.

דְּמְסֻטְרָא דְּיַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל בְּעָא בְּלַעַם חִיִּיבָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּנַחֲשׁוּי וּבְקִסְמוּי, וְלֹא אֲשַׁפַּח אַתֵּר לְאַעֲלָא לְגַבֵּיָּה, וּבְגִין דָּא אָמַר כִּי

לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. אמר ליה רבי אלעזר, והא בלבן פתיב (בראשית ל כו) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם פן אמאי אערב ביה, אמר ברי הקא רזא עלאה, דלזמנין שושנה אשתפכת בין קוצים, והקא רזא דגלגולא, אמר ליה ידענא, ועם כל דא ברי, אף על גב דאתמר פי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בר נש צריך למנדע פלא ואפילו חרשין, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט), אכל אתה למד להבין ולהורות.

ובגין דא תנועין דעורבא, אית תנועה דסליק ברכי"ע, ואחזי דחובא דיליה תליא לעילא בעלמא דאתי, ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים, ואחזי דחובא דיליה נחית לתתא בעלמא דין, למהוי ליה תבירו בגיניה, וכל אלין סימנין איהי אחזי בארחא, כגוונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה יח) אשר קרף בדרך, דסטרין אחרנין אינון פלסטים דנפקין בארחיין, ובגין דא עורבין חילא דלהון באורחיין.

ואינון דמזלהון תליא בשבת"י, אינון עציבין, ואינון דוחקין רגלי שכינתא בגלותא, דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמא, אתמר ברגלי שכינתא ויאסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), אתפנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובגין דא וישפון ישראל בטח ביד עין יעקב (דברים לג כח), דלא זזת שכינתא מיניהו בגלותא, בגין דלית בהו פסולא, ושבתא"י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותניינא בית הסהר, דאסירי מלקא אסירין תמן בגלותא, ואינון דחקין שכינתא וישראל (נ"א שעתא לישראל) בגלותא, ובשפל ראש ישראל אינון שפלין לתתא, ומהאי פכבא ייתי כפנא ועניותא לישראל, ומאן דבעי לאסתמרא מניה, צריך לשנויי שמייה ולשנויי אתריה ולשנויי עובדוי, ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והא אוקמוהו הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא, אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטרא דימינא, מסטרא דרחימו דאיהו אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד (ירמיה לא ב). שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגופא חוורא, דלית ביה גמילות חסדים ברחימו דאהבה, האי הוא רמאי מסטרא דלבן הארמי, אסתמר מניה, בהרת לבנה היא, ולילי"ת היא בהרת לבנה אוכמא סומקא ירוקא, הדא הוא דכתיב (ויקרא יג ד) ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור, בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה, תרין (דף קכח

גוֹוִינִין תְּנַיִינִין אִינוֹן יִרְקָרַק אוֹ אֲדַמְדָּם, כְּלֵהוּ מִתְהַפְכִּין עֵינוֹי בְּכַעֲסָא
לְחֻוּרוֹ וְאוּכְמוֹ וְסוּמְקוֹ וִירוּקָא, וְכֹל דָּא בְּמַאי אֲשַׁתְּמוּדַע, דְּלִית בֵּר נֶשׁ
דְּלָא אֲתַפְלִילָן בֵּיהּ אֲלִין אַרְבַּע גְּוִוִּינִין, אֶלָּא הֵהוּא גְּוִוִּין דְּשְׁלִיט עַל כְּלֵהוּ
אֲחֻרְנִין, בֵּיהּ אֲתַקְרִי, וּבֵיהּ אֲשַׁתְּמוּדַע לְאֲתַקְרִי חֻוּר אוֹ אוּכְס אוֹ סוּמְק
אוֹ יִרוּק, וְאֲלִין אַרְבַּע גְּוִוִּינִין בִּישִׁין אִינוֹן אַרְבַּע קְלִיפִין דְּאֶגוּזָא, תְּהוּ
וּבְהוּ וְחֻשְׁף וְתֵהוּם, וְאֲלִין אִינוֹן ^(דברים ח טו) נְחֻש שְׁרָף וְעַקְרָב וְצַמְאוֹן, נְחֻש
גְּוִוִּין חֻוּר בְּהֵרַת לְבָנָה, שְׁרָף וְעַקְרָב, אֲדַמְדָּם שְׁרָף, אוֹ יִרְקָרַק עַקְרָב,
וְצַמְאוֹן שְׁחוּרָה, אֲלִין אִינוֹן אַרְבַּע גְּוִוִּינִין דְּאֶשָּׂא דְּגִיהֶנָּם.

וְאֲתֵהָא בִישָׂא מִתְמָן קָא אֲתֵיָא, עֲלָה אֲתֵמַר ^(ויקרא יד מה) וְנִתְן אֶת הַבֵּית אֶת
אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו בְּעִנְיֹתָא, דְּלָא אֲשַׁתְּאַר בְּבֵיתָא, וּבְגִין דָּא חֲכָמוֹת
נְשִׁים בְּנֵתָה בֵיתָה, וְאוּלַת בִּידְיָה תְּהַרְסֶנּוּ ^(משלי יד א), אֲלִין אִינוֹן אַרְבַּע גְּוִוִּינִין
דְּאֶשָּׂא דְּגִיהֶנָּם, דְּמִסְתַּלְקִי בְּעֵינֵינִין בְּאַנְפִּין בְּשַׁעְרָא, וּמֵאֵן אֲתַר מְסַתַּלְקִי,
מְמַרָה אוּכְמָא דְּטָחוּל, וּמְמַרָה סוּמְקָא דְּכַבֵּד, וּמְמַרָה יִרוּקָא דְּמַרְה,
וּמְמַרָה חוּוּרָא דְּרִיָּאָה, אֲלִין אִינוֹן אַרְבַּע גְּוִוִּינִין חֻשׁוּכִין דְּמִלְאַכִּי חֲפֵלָה,
וְכֵלְהוּ כְּלִילָן בְּלִילִי"ת סַם הַמּוֹת, מְאֲדִי"ם אִיהוּ בְּמַרְה אֲדוּמָה לְמִשְׁפָּף
דְּמָא, וְאִיהוּ מַכַּת חֲרָב וְהַרְג וְאַבְדָּן.

וְהָבִי שְׂכִינְתָא אֲשַׁתְּמוּדַעַת בְּאַרְבַּע גְּוִוִּינִין שְׁפִירִין נְהִירִין, גְּוִוִּין חֻוּר
מְסַטְרָא דְּחֶסֶד, סוּמְק מְסַטְרָא דְּגְבוּרָה, יִרוּק מְסַטְרָא דְּעֻמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא, אוּכְס מְסַטְרָא דְּאִימָא עֲלָאָה, דְּאַתְמַר בֵּה ^(משלי א ח) שְׁמַע בְּנִי
מוּסַר אֲבִיךָ וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, וְאַתְמַר בֵּה ^(שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה,
אִימָא תְּתָאָה נְטִילַת גְּוִוִּין מְאִימָא עֲלָאָה, שׁוּקָא יְמִינָא נְטִיל גְּוִוִּין מְדִרוּעָא
יְמִינָא, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב ^(תהלים טו יא) נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח, שׁוּקָא שְׂמָא לָא
נְטִיל גְּוִוִּין מְדִרוּעָא שְׂמָא לָא, אוֹת בְּרִית נְטִיל גְּוִוִּין מְגוּפָא, עֻמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא נְטִיל חֲכָמָה, אָדָם דְּרָכִיב עַל כְּלָא, עֲלָה אֲתֵמַר ^(קהלת ח א) חֲכָמַת
אָדָם תְּאִיר פְּנָיו, וְעֲלִיָּה אֲתֵמַר ^(תהלים קד כד) יְהו"ה כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, כְּתַר
עֲלָאָה אִיהוּ סְתִים לָא אֲשַׁתְּמוּדַע בֵּיהּ גְּוִוִּין כְּלָל לְעִילָא, וּבְעֻמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא אַחְזִי כָל גְּוִוִּינִין.

הָא הָכָא רְזָא דְּשַׁעְרָא, דְּבֵיהּ אֲשַׁתְּמוּדַעָאן אֲנָשִׁי חֵיל בְּגוּוֹן חֻוּר, יִרְאִי
אלהי"ם בְּגוּוֹן סוּמְק, אֲנָשִׁי אָמַת בְּגוּוֹן יִרוּק, שׁוּנְאִי בְּצַע בְּגוּוֹן
אוּכְס, אַרְבַּע אֲתוּוֹן מִתְלַבְּשִׁין בְּאַרְבַּע גְּוִוִּינִין אֲלִין, י' בְּגוּוֹן חֻוּר, ה' ^(ה')
בְּגוּוֹן סוּמְק, ו' בְּגוּוֹן יִרוּק, ה' בְּגוּוֹן אוּכְס, הָאִי שְׂמָא אִיהוּ דְּרָקִים גְּוִוִּינִין
בְּכָל אֲתַר, וְאִיהוּ דְּצִיִּיר שְׂרַטוּטִין בְּמַצְחָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יְהו"ה, וְאִינוֹן
אַרְבַּע רְשִׁימִין דְּשְׂרַטוּטִין, דְּאִינוֹן עֲמָק רוּם וְעֲמָק תַּחַת וְעֲמָק מְזַרְחָא וְעֲמָק

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

שיעורים בזוהר היומי
0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרוב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו